

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

19. Aprilis. Nec quantavis in pecuniæ difficultate sumptui ulli parcendum,
ne quid decubentium cura desideret. S. Ignat. apud Nolar.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

(115)

est consilio, nisi malo tuo capere velis experientiam. Cardo emitur, quæ per proprios errores obtinetur, scientia. Satiùs est interrogare, quam errare.

Non omnes humeri ferendis iisdem oneribus sunt apti. Obruuntur facile, nisi ex ploratæ sint vires; priusquam iis onus imponatur. Aliud est de rei bonitate, aliud de illius pro te utilitate, judicium.

19. Aprilis.

Nec quantavis in pecuniae difficultate sumptui ulli parcendum, ne quid decumbentium cura desideret. S. Ignat. apud Nolas.

Non debet timeri defectus facultatum, quæ in ægros impenduntur, redibunt cum fænore : dum pascitur æger, pascitur Dominus : quod uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis. Hæc qui parcè seminat, parcè & metet.

Viva Spiritus Sancti templa ruinæ proxima fulcire, ne corruant, majoris est meriti, quam aras instaurare. Hæc, si ruant, erigi poterunt ; ægri vita semel perdita non revocabitur.

Non facilè dici potest, quantum inter corporis languores animi crescat infirmi-

tas dum æger spe destitutum se videt ;
plici sic premitur malo, morbi uno, in-
mentiæ tuæ altero , qui eum, quem po-
imò debes, non consolaris.

Nec est immisericordia major , qu-
eum deserere, qui se juvare non potest.
se, suaque Deo dedit, meretur ibi nonq-
re, ubi summa est necessitas.

20. Aprilis.

*Nec tantum è cœli, siderumque aſpedi-
etiam tenuis herbulæ, reique cuiuslibet
tenuissima conſpectu confeſtim in
amorem novit evolare, qui Deum no-*
S. Ignat. apud Maff. l. 3. c. 1.

UT ignis nativo impetu sursum fertur
ita monitore nullo, nec Duce , di-
ſcalis cor eget, quod Deum amat , ut
eluctetur ; tacitis eò vinculis ita poten-
trahitur, ut anima plus illic se esse , qui
ubi animat, omnino experiat.

Perspicaces sunt amoris oculi , nec co-
ticem tantum extimum , nec colorem at-
tendit : rimatur acutius , medullam in-
trat , & è re creata ducitur ad creatorem .
Ubi amor , ibi oculi, seu corporis , si-
mentis.